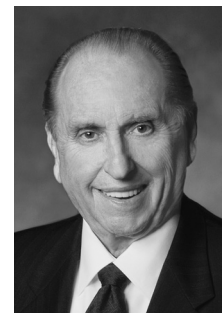

От президент
Томас С. Монсън

Верни на вярата на нашите предци

Джон Линфорд е на 43 години, когато той, съпругата му Мария и тримата им сина решават да напуснат дома си в Грейвли, Англия и да пропътуват хиляди мили, за да се присъединят към светиите в долината на Солт Лейк. Те оставят четвъртия си син, който служи на мисия, продават имуществото си и отиват в Ливърпул, където се качват на борда на кораба *Торнтън*.

Пътуват по море до Ню Йорк Сити и от там по суша към Айова без проблеми. Трудностите обаче започват скоро, след като сем. Линфорд и други светии от последните дни, които пътуват на *Торнтън*, напускат град Айова на 15 юли 1856 г. като част от злочестия керван с ръчни колички на Джеймс Г. Уили.

Тежките метеорологични условия и трудното пътуване вземат своя дан от мнозина от кервана, включително и от Джон. В следствие той се разболява толкова тежко, че трябва да бъде бутан с количка. Преди керванът да достигне Уайоминг, състоянието му се влошава значително. Спасителен екип от Солт Лейк Сити пристига на 21 октомври, само часове след като земният път на Джон приключва. Той умира рано същата сутрин близо до бреговете на р. Суитутотър.

Дали Джон съжалява, че заменя комфорта и лесния живот за страданията, лишенията и трудностите да заведе семейството си в Сион?

„Не, Мария – казва той на съпругата си преди да почине. – Радвам се, че дойдохме. Няма да доживея да пристигна в Солт Лейк, но ти и момчетата ще успеете и аз не съжалявам за това, през което преминахме, ако

момчетата могат да пораснат и да отгледат семействата си в Сион“¹.

Мария и синовете ѝ завършват пътуването си. Когато Мария умира близо 30 години след това, тя и Джон оставят след себе си наследство от вяра, служение, отдаденост и жертва.

Да бъдеш светия от последните дни означава да бъдеш пионер, тъй като определението за пионер е „човек, който отива първи, за да подготви или проправи пътя за другите да го последват“². И да бъдеш пионер означава също да знаеш какво означава да жертваш. Макар членовете на Църквата вече да не биват молени да напускат своите домове и да пътуват до Сион, те често трябва да загърбят стари навици, дългогодишни обичаи и скъпи приятели. Някои вземат болезненото решение да обърнат гръб на членове от семейството, които се противопоставят на тяхното членство в Църквата. Обаче светиите от последните дни продължават напред, като се молят, че скъпите за тях хора все някога ще разберат и приемат.

Пътят на пионера не е лесен, но ние вървим по стъпките на Първия пионер – самия Спасител – Който тръгна напред и ни показва пътя, който трябва да следваме. „Следвайте ме, елате с Мен“ – ³ кани Той.

„Аз съм пътят, и истината, и животът“ – ⁴ казва Той.

„Елате при Мене“ – ⁵ призовава Той.

Пътят може да е изпитание. За някои хора е трудно да устояват на подигравките и неприятните коментари на безразсъдните, които осмиват целомъдрието, честността и подчинението на Божиите заповеди. Но светът винаги

е омаловажавал спазването на принципи. Когато на Ной му било заповядано да построи ковчега, неразумните маси гледали към безоблачното небе и се подигравали и присмивали, докато не започнало да вали дъжд.

На Американския континент преди много векове хората се съмнявали, оспорвали и бунтували, докато огънят не погълнал Зарахемла, земята не покрила Морония, а водата не заляла Мороний. Подигравките, насмешките, непочтителността и греха вече ги нямало. Те биват заменени от оглушителна тишина и непрогледен мрак. Търпението на Бог се изчерпва, Неговият час настъпва.

Мария Линфорд никога не губи своята вяра, въпреки преследването в Англия, трудностите по пътя ѝ към „мястото, което Бог ... подготвя“⁶ и последвалите изпитания, които тя преживява заради семейството си и Църквата.

На помена през 1937 г., в памет на Мария, старейшина Джордж Албърт Смит (1870–1951) пита нейните наследници: „Ще живеете ли верни на вярата на своите предци? ... Стремете се да бъдете достойни за всички жертви, които (те) са направили за вас“⁷.

Докато се стремим да построим Сион в сърцето си, в дома си, в общността си и в страната си, нека не забравяме непоколебимата смелост и неизменна вяра на хората, които са дали всичко, за да можем ние да се радваме на благословиите на възстановеното Евангелие с неговите надежди и обещания чрез Единението на Исус Христос.

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Андрю Д. Олсън, „*The Price We Paid*“, 2006 г., с. 45–46, 136–137.
2. *The Compact Edition of the Oxford English Dictionary*, 1971 г., „pioneer“.
3. Лука 18:22.
4. Йоан 14:6.
5. Йоан 7:37; вж. също 3 Нефи 9:22.
6. „Хайде, свети“, *Химни*, № 22.
7. Вж. Олсън, „*The Price We Paid*“, с. 203–204.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Бихте могли да попитате хората, на които преподавате, да се сетят за хора в живота им, които са проправяли пътя и са били пионери за тях. След това ги попитайте кога те е трябвало да бъдат пионери и да подготвят пътя за други. Поканете ги да обмислят моментите, в които е трябвало да направят жертва и защо това си е струвало. След това може да им отправите предизвикателство да запишат своето свидетелство за „Първия пионер“, Спасителя.

© 2016 на Intellectual Reserve, Inc. Всички права запазени. Отпечатано в САЩ. Одобрено на английски: 6/16. Одобрено за превод: 6/16. Превод на *Visiting Teaching Message, July 2016*. Bulgarian. 12867 112

МЛАДЕЖИ

Предани на своята вяра

Президент Монсън разказва историята на едно семейство пионери и след това цитира президент Джордж Албърт Смит: „Ще живеете ли верни на вярата на своите предци? ... Стремете се да бъдете достойни за всички жертви, които (те) са направили за вас“. Независимо дали сте наследници на пионери или сте първо поколение членове на Църквата, обръщате ли се за напътствие и сила към примерите за вяра? Ето добър начин да започнете:

1. Направете списък на хората, на които се възхищавате. Това може да са членове на собственото ви семейство (от миналото или настоящето), приятели, ръководители на Църквата или хора от Писанията.

2. Запишете качествата, които те притежават и вие харесвате. Майка ви наистина ли е много търпелива? Може би ваш приятел е мил с другите. Вероятно харесвате смелостта на капитан Мороний.

3. Изберете едно качество от вашия списък и се запитайте: „Как мога да развивам това качество? Какво трябва да правя, за да развивам това в моя живот?“

4. Запишете своя план за развиване на това качество и го сложете на място, където ще го виждате често, за да ви напомня за вашата цел. Молете се за помощта на Небесния Отец и проверявайте своя напредък често. След като усетите, че сте развили достатъчно това качество, можете да изберете ново такова, над което да работите.

Помнете, че докато развиваме добри качества в себе си, ние не само почитаме вярата на нашите предци и жертвата, която те са направили, но също така можем да оказваме положително влияние върху хората около нас.

ДЕЦА

Вие също сте пионери!

Пионерите са хора, които подготвят пътя за другите да ги последват.

Нарисувайте картина или намерете снимка на някой от вашите предци. Можете ли да откриете история как те са подготвили пътя, който вие да следвате? Запишете два начина, по които вие можете да бъдете пионер днес. Можете да споделите своите идеи по време на вашата следваща домашна семейна вечер!

**Вяра, семейство,
взаимопомощ**

Нашият потенциал да бъдем родители

С молитва изучавайте този материал и преценете какво да споделите. Как разбирането на „Семейството: прокламация към света“ увеличава вашата вяра в Бог и благославя онези, за които се грижите чрез обучение при посещение? За повече информация, отидете на reliefsociety.lds.org.

От основно значение е „духовните чеда на Бог да бъдат родени на земята и да имат възможност да напреднат към вечен живот – учи старейшина Далин Х. Оукс от Кворума на дванадесетте апостоли. – В светлината на крайната цел на великия план на щастие, вярвам, че най-голямото богатство на земята и в небесата са нашите деца и наследници“¹.

Старейшина Нийл Л. Андерсън от Кворума на дванадесетте апостоли казва:

„Ние вярваме в семействата и вярваме в децата. ...

... Бог казва на Адам и Ева: „Плодете се и се размножавайте, напълнете земята“ (Битие 1:28). ...

Тази заповед не е била забравена или оставена настрана в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни“².

Макар че не всички ще станем родители в този живот, ние можем да отглеждаме деца на всяка възраст. Ние се наслаждаваме на

благословиите да бъдем част от семейството на Небесния Отец и изпитваме радостта и трудностите да бъдем част от земното семейство. А и за мнозина, ролята да бъдат родители ги очаква във вечността, която предстои.

Допълнителни Писания

Псалми 127:3; Матей 18:3–5;
1 Нефи 7:1; Моисей 5:2–3

Истински разкази

„Много гласове в света днес омаловажават раждането на деца или предлагат да отложим това или да ограничим децата в семейството – казва старейшина Андерсън. – Моите дъщери неотдавна ми показаха един блог, написан от майка християнка (не от нашата вяра) с пет деца. Тя отбелязва: „(Израствайки) в тази култура, е много трудно да получим библейска перспектива за майчинството. ... По важност децата се подреждат много след висшето образование. Със сигурност след

пътуването по света. След възможността да излизаш вечер, когато си поискаш. След извайването на тялото във фитнеса. След каквато и да било работа, която може да сме получили или се надяваме да получим“. След това добавя: „Майчинството не е хоби, то е призвание. Децата не се колекционират, защото ги намирате за по-сладки от марките. Това не е нещо, което правите, само ако успеете да намерите време за него. Бог ви е дал времето именно за това“³.

БЕЛЕЖКИ

1. Далин Х. Оукс, „The Great Plan of Happiness“, *Ensign*, ноем. 1993 г., с. 72, 75.
2. Нийл Л. Андерсън, „Децата“, *Лиахона*, ноем. 2011 г., с. 28.
3. Нийл Андерсън, „Децата“, с. 28.

Обмислете следното

По какъв начин нашето земно семейство прилича на нашето небесно семейство?